

1902-10-01

AFSENDER

Nicoline von Sperling

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Det omhandler Albrecht Warbergs død, og denne fandt sted tirsdag 30. september 1902. Brevet er sandsynligvis skrevet onsdag 1. oktober dette år.

Generel kommentar:

Albrecht Warberg døde på en klinik i København 30. september 1902. Erikshaab var Warberg-familiens hjem. Munter var deres hund.

Omtalte personer:

Alice Bondesen

Julie Brandt

Louise Brønsted

Adolph Larsen

Alhed Larsen

Johanne Christine Larsen

Christine Mackie

Otto Emil Paludan

Ellen Sawyer

Vilhelmine von Sperling

Albrecht Warberg

Andreas Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB2668

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en efterkommer af Louise Brønsted

DOKUMENTINDHOLD

Nicoline von Sperling har fået telegram fra København og et brev fra sin mor, som genfortæller, hvad Julie/Pan Brandt har sagt. Von Sperling tænker meget på børnene og især på Christine, som er så langt væk. Hun er også ked af det på egne vegne, for hun har mistet en ven og rådgiver.

TRANSSKRIFTION

Kære Fru Warberg! I Mandags Kl 8 fik vi at vide, at Palludan var kaldet til K, og igaar Kl 2 kom saa det afgørende, men jo langt fra uventede Telegram. I Dag har jeg havt Brev fra Moder, som genfortæller, hvad Pan har sagt. Og De véd nok, at jeg ikke gør andet end at tænke paa Dem og Deres Børn. Saa er det den ene og saa den anden, men af Børnene tænker jeg mest paa Christine, som er saa langt borte og ikke gift, som Ellen. Jeg véd, at han ikke vilde slippe Dem et Øjeblik i den sidste Dag, og tvivler ikke om, at Deres Savn bliver størst af alles. Hvad skal vi sige? Skal vi bruge den gamle Verselinje: "Jeg satte min Lid til Gud og til slet ingen anden Mand!" Saa har jeg ogsaa sagt Dem, at jeg tænker meget paa mig selv og synes, at jeg har mistet min Raadgiver og en trofast Ven, og der er mange, der ikke blot tænker paa Dem og Børnene, men paa sig selv, fordi de synes, at han er svær at undvære. Og sammen med at være saa bedrøvet kommer saa den store Taknemmelighed.

Mon De kommer hjem i Dag? Hvor maa der dog være tomt paa Erikshaab.

-

Alix Bondesen sender Dem og alle sin mest deltagende Hilsen, og vil De fra mig hilse hvem de har hjemme af Døtrene og Paludan og - Munter. Deres heng. Line Sperling. -

Kære Fru Wamborg! I Mandags Kl 8 fik
vi at vide, at Ballidan var kaldet til K., og
igaar Kl 2 kom saa det afgørende, men
jå laugt fra uventede, Kælogram. I Dag
har jeg maalt Brevet fra Moder, som genfor-
hellet, hvad Pan har sagt. Og de ved
vel, at jeg ikke gør andet end at tænke
paa dem og deres Børn. Saa er det den ene
og saa den anden, men af Børnene tænker
jeg mest paa Christina, som er saa laugt bort
og ikke gift, som Ellen. Jeg ved, at man
ikke vilde slippe dem et Øjeblik i den
tidste Dag, og tænker ikke om, at deres
Savn bliver størst af alles. Hvad skal vi
sige. Skal vi bruge den gamle Vennelinje:

"Jeg salte min Lid til Gud og til slet ingen
anden Mand!" Saa kan jeg jo ogsaa sagt
Dem, at jeg tænker meget paa mig selv og
synes, at jeg har mistet min Naadgiver
og en trofast Ven, og der er mange, der ikke
blot tænker paa Dem og Borne, men paa
sig selv, fordi de synes, at man er borte at
erindre. Og sammen med at være saa
bedrøvet kommer saa den store Taknemmelighed.
Hvor De kommer hjem i Dag? Hvor saa
der dog være tomt paa Eriks Stue. —
Miss Bondesen tænker Dem og alle sin
mest deltagende Hilsen, og vil De fra mig
sige hvem de har hjemme af Døtre og
Ballerder og — Slukter.
Deres heng. Line Sperling. —